

[J. O. Krag.]

regeringen at kunne give den internationale valutakrise skylden for en diskonto- og renteforhøjelse, man alligevel havde været nødt til at foretage, fordi regeringens pengepolitik er brudt sammen.

Men lad os godkende argumentet om, at det er på grund af den internationale valuta-krise, på grund af tilbøjeligheden til at spekulere i markopskrivning, at man har foretaget diskontoforhøjelse og renteforhøjelse. Hvis den motivering er rigtig, må man spørge sig selv: hvorfor skal f. eks. en landmand rammes af den forhøjede rente? Vi ved, at landmændene i høj grad må arbejde med bankkreditter. Vi ved, at landmændene har en stor løs gæld, som finansieres over bankkreditter, når leverandørerne ikke vil bære at have pengene til gode længere, og vi ved, at det har medført, at f. eks. i grovvarerhandelen skulle, efter hvad man har oplyst over for mig, den rentefod, landbruget nu betaler, ligge på ca. 14 pct. Men der er næppe én eneste dansk landbruger, der ville spekulere i tyske mark. Hvorfor skal han så belastes med denne renteforhøjelse? Det gælder erhvervsfolk over det hele, i alle brancher, i alle erhverv, at de er blevet belastet med denne renteforhøjelse, men det er da kun en lille kreds af dem, der er beskæftiget med im- og eksport til Tyskland, og som kunne have mulighed for at spekulere i tyske mark. Hvorfor skal de så belastes med denne omkostningsforhøjelse? Som hr. Ivar Nørgaard med rette gjorde opmærksom på: hvorfor skal mange eksportører, der ikke har noget med Tysklandssamhandelen at gøre og ikke kan tænkes at spekulere i markopskrivning, rammes af renteforhøjelsen? Det må stride stik imod det valutabalancesynspunkt, som jeg forstår er fundamentalt for regeringen.

Når jeg siger alt dette, er det, fordi vi fra socialdemokratiets side i udvalget over for statsministeren har stillet forslag om, at man ændrer sin rentepolitik, at man holder en højere rentefod for den del af erhvervslivet, der kunne tænkes at spekulere i en markopskrivning, men bevarer den hidtidige lavere rentefod for hele det øvrige erhvervsliv, der jo må kendes uskyldigt i denne sag. Jeg er ganske overbevist om, at uanset det afslag, statsministeren har fået på sit spørgsmål om, hvorvidt dette kunne

administreres fra Nationalbanken og de private banker, kan det uhyre let administreres. Det kræver ingen statsadministration; det er givet, at bankerne kender deres kunder, nogenlunde ved, til hvilket formål en given kunde låner et givet beløb, og selv om man ikke kan sætte vandtætte skodder mellem de borgere, der låner i bankerne, ville man nogenlunde effektivt kunne administrere en differentieret renteordning, og man arbejder da også, som hr. Ivar Nørgaard påviste det, med renteniveauer af forskellig højde på mange andre områder.

Men regeringen har ikke villet lytte til socialdemokratiet, regeringen ønsker, at den høje rente skal gælde generelt. Det er åbenbart regeringens opfattelse, at alle dele af dansk erhvervsliv bør rammes af denne renteforhøjelse. Vi mener ikke, det svarer til motiveringen; hvis den motivering er rigtig, at renteforhøjelsen kun er indført på grund af valutaspækulation, er det fuldstændig urimeligt, at man ikke fritager den største del af Danmarks erhvervsliv, der visse kan have vanskeligheder nok i forvejen, for denne rentebyrde.

Ja, der var mange andre problemer, man kunne tage op her ved andenbehandlingen. Jeg vil kun endnu en gang sige, at vi anser den stramning af finanspolitikken, der her foretages, for forkert. Strammer man finanspolitikken i en periode, hvor man har arbejdsløshed, får man mere arbejdsløshed. Det er et fejlgreb, regeringen her er i færd med at foretage, det er et fejlgreb af samme karakter og samme størrelse som det, man foretog for godt et år siden, da man indførte ekstramomsen og derved fordoblede arbejdsløshedsniveauet her i landet. Jeg tror, der er meget rigtigt i de forudsigelser, der er gået ud på, at vi i denne sommer ville komme ned på et lavere arbejdsløshedsniveau, men jeg tror rigtignok også, at det, regeringen nu gør, sikrer os, at det fordoblede arbejdsløshedsniveau vil vende tilbage og vil blive stående som et fænomen af længere varighed, som en virkelig byrde for en meget stor del af dette lands befolkning.

Den fg. finansminister (Ninn-Hansen): Af de udtalelser, der er blevet fremsat af samtlige ordførere, fremgik det, at lovforslagene under udvalgsbehandlingen havde gennemgået forbedringer. Det er også min